

Hebrews

אגרת אל העברים

פרק א

א האלהים אשר-דבר מקדם אל-אבותינו פעמים רבות ובפנים שנים על-ידי הנביאים:
ב דבר אלינו לקץ הימין האלה על-פי הבן אשר שמהו לבעל נחלה בכל ואשר בו עשה גם-שמים וארץ:
ג והוא זהר כבודו וצלם פניו ונשא-כל בכת דברו ואחרי אשר טהר אתנו בנפשו מחטאתינו ישב מימין אשר לו הגדלה בפרום:
ד ויגבה למעלה מן-המלאכים פאשר קנה לו שם כם ונשא מהם:
ה כי למי מן-המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך וכן עוד אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן:
ו וכן בתתו את-כבודו לשוב לתבל ארצה הוא אמר השתחוה לו כל-מלאכי אלהים:
ז ועל-המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להם:
ח אף על-הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך:
ט אהבת צדק ותשנא רשע על-כן משחך אלהים אלהיך שמון ששון מחברך:
י וכן עוד אתה אדני לפנים הארץ יסדת ומעשי ידעי שמים:
יא המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כפגד יבלו:
יב כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
יג ולמי אפוא מן-המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד-אשית איביך הדם לרגליך:
יד הלא כלם מלאכי השרת הם השלוחים לשרת לפני הבאים לנחל ישע נחלתם:

פרק ב

א על-כן המצנה אלינו להזהר עד-מאד בדברים אשר שמענו פן-ילוזו מעינינו:
ב כי אם-הדבר דבר על-פי מלאכים עמד בתקפו וכל-עיון ופשע נפקד בשבט משפט:
ג איך נמלט אנחנו אם-לא נשית לב לישע רב כמוהו אשר בשר האדון מראש ויאמן דברו לנו מפי שמעיו:

ד וגם-אלהים נתן עדות על-זאת באותות ובמופתים ונפלאות ובמתנות רוח קדשו אשר חלק כרצונו:
ה כי לא תחת ידי-המלאכים שת את-העולם העתיד לבא אשר עליו אנחנו מדברים:
ו כי אם-כעדות הכתוב האמר שם מה-אנוש פי-תזכרנו וכן-אדם כי תפקדנו:
ז ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעשרהו תמשילהו במעשי ידך:
ח כל שתה תחת-רגליו אף באשר שת כל תחתיו לא הותר דבר אשר לא הושת תחתיו ועתה לא ראנו עוד כיום כי הכל הושת תחתיו:
ט אבל ראים אנחנו את-ישוע ההוא אשר חסרו מעט מאלהים ויעשרהו כבוד והדר עקב חבלי המנות אשר אפפוהו כי בחסד-אל טעם טעם המנות בעד כלם:
י כי הוא אשר הכל למענהו ומידו הכל הדר הוא לו להנחות בנים רבים לגאון עזם ולהשלים את-שור ישועתם בכור עני:
יא כי המכפר והם אשר עליהם כפר מאב אחד הם כלם על-כן לא בוש מקרא להם אחים:
יב באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך:
יג ועוד יאמר וקויתי לו ועוד יוסיף הגה אנכי והילדים אשר נתן-לי יהנה:
יד ויען כי הילדים בשר ודם מנת חלקם פן גם-הוא לבש בשר ודם כמוהם למען יבלע במותו את-מלאך המנות הוא השטן:
טו ושלח לחפשי את-אלה אשר מאימת מות היו נכבשים כל-ימי חייהם פעבדים:
טז כי לא למלאכים נטה ידו להושיעם כי אם-לזרע אברהם הוא למושיע:
יז ועל-כן נמשל נדמה לאחיו בכל למען יהי כהן גדול ברחמי ובאמונתו לפני אלהים לכפר על-חטאת העם:
יח כי כאשר הנה איש מכאבות וידוע מסה בנפשו פן יוכל להושיע בחוגי מסה:

פרק ג

א על-כן אחי אנשי קדש חברים מקשיבים לקריאת מרום הביטו פני מלאכו הכהן הגדול אשר לו תשבע לשוננו הוא המשיח ישוע:
ב אשר נאמן הוא לעשהו בכל-ביתו כמשה:

א וילקח ימים רבים הוסיף ויעד יום אחר באמרו על-פי
 דוד היום כמו שנאמר היום אם-בפלו תשמעו
 אל-תקשו לבבכם:
 ב כי אלו הביאם יהושע אל-המנוחה הנכונה לא היה
 מדבר אחר-כן על-יום אחר:
 ג ולכן עוד נשאר יום שבתון לעם אלהים:
 ד כי הבא אל-מנוחתו ישובת ממלאכתו כאשר גם-שבת
 אלהים ממלאכתו שלו:
 ה לכן נתאמץ לבא אל-המנוחה ההיא פן-יכשל איש
 בלכתו בעקבות הממרים:
 ו כי-חי דבר אלהים חזק וחד מפל-חרב פיפיות חצב
 ובקע נפש נרוח גם-מח ועצמות ובחן מחשבות לב
 ויצרו:
 ז ואין יצור נעלם מלפניו אף הכל חשוף וגלוי לעיני
 ההוא אשר עלינו לתת דין לפניו:
 ח ועתה בהיות לנו כהן גדול נעלה עד-מאד אשר צלח
 את-השמים ישוע בן-אלהים נשמרה את-השבועה
 אשר נשבענו לו:
 ט כי אין לנו כהן גדול אשר לא-יוכל לחוש לשברנו
 אחרי אשר גם-הוא נבחן במסות פמנו וחסא לא
 נמצא-בו:
 י על-כן נגשה בפה מלא אל-כפסא הרחמים לקחת חסד
 ולמצא חנינה לעזר-לנו לעתות בצרה:

פרק ה

א פי כל-כהן גדול המורם מבני אדם נועד לעמד לפני
 אלהים בעד בני אדם להקריב מנחה וזבח
 על-חטאתם:
 ב והוא מוכן להרגיע רגשת נפשו לשגגים ולתעוים כי
 גם-הוא אין מתם בבשרו מפר-רגל ועד-ראש:
 ג בעבור זאת היה עליו להקריב בעד חטאת נפשו כמו
 בעד העם:
 ד ולא יקח איש את-הכבוד הזה לנפשו כי
 אם-את-אשר יבחר-בו האלהים פארהן:
 ה כן גם-המשיח לא התנשא מנפשו להיות כהן גדול כי
 אם-על-פי האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך:
 ו וכאשר אמר גם-במקום אחר אתה-כהן לעולם
 על-דברתי מלפני-צדק:
 ז אשר בימי מגוריו בבשרו הקריב תפלות ותחנונים
 בקול שועתו ודמעתו לפני שגיא כח חלצנו ממנות
 ויעתר-לו עקב יראתו:
 ח ואף בהיותו בן למד בסבלתיו לשמע בקול מצוה:
 ט ובהמצאו שלם היה לכל-שמעיו למקור תשועת
 עולמים:
 י ופי אלהים יקבנו כהן גדול על-דברתי מלפני-צדק:
 יא על-זה יש-לנו הרבה לדבר ודי-באר כבוד ממנו
 בהיותכם ערלי-אין:

א פי-יאתה לו יתר שאת על-משה כאשר בנה בית רב
 פבודו מן-הפית:
 ב כי כל-בית בנוי בידי בנה ובנה-כל הוא אלהים:
 ג אמנם משה פעד נאמן היה בכל-ביתו לעדות
 על-אמריו אשק יאמרו:
 ד אף המשיח נאמן כבן בביתו וביתו אנחנו אם רק
 נאחו במבטחנו ועז תקנתו עד-הקץ:
 ה על-כן כמו שנאמר על-פי רוח הקדש היום אם-בפלו
 תשמעו:
 ו אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
 ז אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם-ראו פעלי ארבעים
 שנה:
 ח לכן אקוט בדור ההוא נאמר תמיד תעי לכב הם והם
 לא-ידעו דרכי:
 ט אשר-נשבפתי באפי אם-יבאון אל-מנוחתי:
 י ראוי-נא אחי גם-אתם פן-יש בכם לב רע חסר אמונה
 לסור מאחרי אלהים חיים:
 יא אף הוכיחו איש את-רעהו יום ביום כל-עוד אשר
 יקרא היום לבלתי יקש לב איש מקם בנכלי חטאתו:
 יב כי חברים אנחנו למשיח אם רק נאחו במבטחנו
 מהחל ועד-פלה:
 יג וכאשר נאמר היום אם-בפלו תשמעו אל-תקשו
 לבבכם כמריבה:
 יד ומי היו השמעעים פעלי המריבה הלא כל-היצאים
 ממצרים ביד-משה:
 טו ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר
 פגריהם נפלו במדבר:
 טז ועל-מי נשבע אם-יבאון אל-מנוחתו הלא על-אלה
 אשר לא האמינו:
 יז ונאנחנו ראים כי לא יכלו לבא מפני חסר אמונתם:

פרק ד

א על-כן בהנותר לנו ההבטחה לבא אל-מנוחתו נדאג
 לנפשנו פן-יחשב איש מקם כמאחר לבא שמה:
 ב כי כשרה טובה באה גם-אלינו גם-אליהם אף הדבר
 אשר שמעו הם לא-הועיל להם כי לא התערב
 באמונת לבם:
 ג כי אנחנו המאמינים באים אל-מנוחתו כאשר אמר
 אשר-נשבפתי באפי אם-יבאון אל-מנוחתי ומנוחה
 זו היא מן-המלאכה אשר נעשתה בהוסד ארץ
 ושמים:
 ד כי על-יום השביעי אמר במקום אחר וישבת אלהים
 ביום השביעי מפל-מלאכתו:
 ה ובמקום הזה יאמר עוד אם-יבאון אל-מנוחתי:
 ו היצא לנו מפל-זה פי יש באים אל-המנוחה
 והשמעיים את-בשרה טובה מראש לא-באו מפני
 חסר אמונתם:

כ"ב כי תחת אשר היה עליכם להיות מורים ברוב הימים נחויך הדבר עתה לשוב לחיות דעת לכם מה המה אבני פנה בתורת אלהים וינכנים אתם לחלב ולא לתחם שמן:

כ"ג כי כל-מי אשר חלב מזונו אין לו דעה בדברי צדק כי עולל הוא:

כ"ד ולחם שמן לשלמים אשר הספן הספינו בכחינת לבותם להבדיל בין-טוב לרע:

פרק ו

א על-פן נרף כעת מאבני פנה בתורת המשיח ונעלה עד-תכליתה ולא נשוב לירות את-היסוד לתשובה מן-מעשים אשר מנת בם או אמונת אלהים:

ב או דין הטבילות וסמיכת ידים ותקומת המתים ומשפט עולם:

ג ונאנחנו נעשה זאת ברצות האל:

ד כי אלה אשר כבר ארו עיניהם ויטעמו את-מתת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם:

ה ויטעמו את-דבר אלהים הטוב ואת-נפלאות העולם העתיד:

ו ואחר-יכן סברו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב כי הצליבו להם מחדש את-בן-האלהים וישמו אותו לחרפה:

ז כי הארץ השתה את-הגשם אשר הרנה אתה כפעם בפעם ותלד זרע טוב לזרע תשא ברכה מאת האלהים:

ח וכי-תצמיח קוץ ונדבר אין חפץ בה צפויה היא אלי-מארה ואחריתה לבער:

ט אמן הוחלנו ידידים כי דברים טובים מאל נמצאים בכם דברים צפויים אלי-ישועה אף כי-כזאת דברנו:

י כי לא יעול האלהים ולא ישבח את-מעשיכם ואת-האהבה אשר הראיתם לשמו סמכים הייתם לקדשיו ועודכם בן-גם-היום:

יא וחקפצנו כי איש איש מכס יודע ממגמת עמלו כי תקנתו נאמנה ער-הקץ:

יב ולא תהיו עצלים כי אם-תלכון בעקבות אלה אשר באמונתם וארף רוחם ירשו את-ההבטחות:

יג כי כאשר הבטיח אלהים את-אברהם ואין גדול ממנו להשבע בו נשבע בנפשו:

יד ויאמר כי-ברך אברךך והרבה ארבה אותך:

טו ובכן הוחיל בארף רוחו וינחל את-ההבטחה:

טז כי אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף השבועה יביא קץ לכל-ריב ביניהם:

יז וכן כאשר חפץ האלהים בכל-תקף להראות את-יורשי ההבטחה פי עצתו אין להשיב ערב לפניהם בשבועתו:

יח ובשתי אמרות אלה אשר אין חליפות להן מבלתי יכלת האלהים לכזב נמצא לנו נחם-עז הממלטים את-נפשנו להחזיק בתקנה הערוכה לפנינו:

יט אשר-היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחק ומגיע אל-מבית לפרכת:

כ אשר-שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר-היה לכהן גדול לעולם על-דברתי מלפי-צדק:

פרק ז

א כי זה מלפי-צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם אחרי שובו מהכנות את-המלכים ויברכהו:

ב ואשר חלק-לו אברהם מעשר מפל ופשו שמו בראש מלך צדק וגם-בן מלך שלם הוא מלך השלום:

ג בלא-אב בלא-אם בלא יחש ואין לו תחלת הימים ואף לא קץ החיים ודומה לבן-האלהים הוא עמד כהן לעולם:

ד וראוי-נא מה-נכבד הוא אשר אברהם ראש האבות נתן-לו מעשר מראשית השלל:

ה ואמן יורשי הכהנה מבני לוי להם המשפט לקחת מעשר על-פי התורה מאת העם מאת אחיהם אף פי-יצאי ירף אברהם הם:

ו וזה אשר לא התיחש למשפחתם לקח מעשר מאברהם וגם-ברך אתו אשר ההבטחה נתונה לו מאז:

ז ודבר ידוע הוא מאין פצה פה פי הקטן וברך מן-הגדול:

ח ופה לקחים מעשר אנשים בני תמותה ושם זה הוא אשר עדות לו פי הוא חי:

ט ואם תשאו ניב שפתי גס-לוי הלקח מעשר נתן מעשר בתוף אברהם:

י פי בירף אביו היה בצאת מלפי-צדק לקראתו:

יא ואם תכלית כל-חפץ נמצאה בכהנה בני לוי אשר בנימיה נתנה התורה לעם מה-לכהן אחר פי יקום על-דברתי מלפי-צדק ולא יקרא על-דברתי אהרן:

יב פי בהשתנות הכהנה גם-חליפת התורה בא תבוא אל-נכון:

יג והנה-זה אשר-ידבר בו כזאת בן-שבת אחר הוא אשר אין איש ממנו קרב אל-המזבח:

יד פי מודעת זאת כי מיהודה צמח אדנינו ועל-שבת זה לא-דבר משה מאומה על-אדות הכהנה:

טו וגם-זאת מודעת ביתר מדה פי יקום כהן אחר בדמות מלפי-צדק:

טז אשר איננו לפי מצות התורה לחיי בשרים פי אם-לפי הגבורה לחיי אין-סוף:

יז פי-העיד לאמר אפה כהן לעולם על-דברתי מלפי-צדק:

י"ח כי אמנם יש תנועה לדת הנתונה מקדם אשר היתה מבלי-כח ולבלי הועיל:

י"ט כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אם-את אשר על-ידה באה תקנה טובה ממנה אשר בה נקרב אל-האלהים:

כ ובאשר ישוע לא היה לכהן מבלי שבועה:

כ"א כי המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על-פי האמר אליו נשבע יהנה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:

כ"ב אשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה מן-הראשונה:

כ"ג ורבים היו כהניהם ההם כי לא יכלו לשבת לעד מפני המות:

כ"ד וזה יען כי ישב לעולם גם-כהנתו לא תעבר ממנו:

כ"ה ובעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח לכל-הבאים על-ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגיע בעדם:

כ"ו כי טוב לנו כהן גדול קדוש כמוהו נקי כפים ובר לבב נבדל מחטאים ונשא מעל השמים:

כ"ז אשר אין-לו חק יום יום ככהנים הגדולים להקריב קרבן בתחלה על-חטאת נפשו ואחר-כך בעד העם כי השלים את-זאת בפעם אחת בהקריב את-נפשו:

כ"ח כי התורה הקימה אנשים לכהנים גדולים אשר רפינים הם אף דבר-השבועה אחרי התורה הקים את-הבן אשר נעלה הוא בשלמות נצח:

פרק ח

א סוף דבר הכל נשמע יש-לנו כהן גדול הישב לימין פסא הכבוד בשמים:

ב משרת בקדש ובמשכן אמת אשר האהיל יהנה ולא אדם:

ג וכל-כהן גדול יצמד להקריב מנחה וזבח ועל-כך נכון להיות גם-לו קרבן אשר יקריב:

ד ואלו היה בארץ לא היה כהן מפני הכהנים המקריבים כל-קרבן בתורה:

ה המכהנים במקדש אשר הוא דמות וצל לאשר במרום כאשר צנה משה מפי אלהים בעשתו ואת-המשכן כי אמר ראה וצפה כל פתבנית אשר אתה מראה ברה:

ו ועתה הוא לקח-לו כהנה נשגבה מזאת כאשר גם-הברית אשר הוא למליץ לה נשגבה מן-הראשונה ונתונה על-ההבטחות טובות מן-הראשונות:

ז כי לו היתה הברית הראשונה בלי חסרון הלא לא-יבקש מקום לשניה:

ח אף במקצא חסרון אמר אליהם הנה ימים באים נאם-יהנה וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה ברית חדשה:

ט לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בחלתי כם נאם-יהנה:

י כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים ההם נאם-יהנה נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם:

יא ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר דעו את-יהנה כי כולם ידעו אתי למקטנם ועד-גדולם:

י"ב כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אוקר-עוד:

י"ג באמרו ברית חדשה בלה את-הראשונה והפלה והנשנת קרוב קצרה:

פרק ט

א אולם גם-הברית הראשונה היו לה חקי עבודת-אל ומקדש מטה בארץ:

ב כי נעשה המשכן החיצון אשר שם המנוחה והשלחן ולחם הפנים והוא נקרא קדש:

ג ומבית לפרכת משכן הנקרא קדש הקדשים:

ד שם מחתת הזהב וארון הברית מצפה זהב סביב וצנצנות זהב אשר המן בתוכה ומטה אהרן אשר פרח ולוחת הברית:

ה ומלמעלה פרוכי הכבוד סככים על-הכפרת ואין לנו עתה לדבר על-פל-חלק וחלק לבדו:

ו וכאשר נעשו אלה באו תמיד הכהנים עבדי עבדה אל-המשכן החיצון:

ז ואל-הפנימי בא הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי-דם אשר הזה לכפר בעדו ובעד שגגות העם:

ח בזאת הודיע רוח הקדש כי עוד לא נפתח הדרך לקדש הקדשים כל-עוד המשכן הראשון עמד על-מכונו:

ט וזה הוא למשל לזמן הזה בהקריבם מנחה וזבח אשר אין כם להכין לבב שלם אל-העבדים:

י כי חקות הגוף הם עם-מאכל ומשטה וטבילות שנות אשר נתנו עד-עת התקון:

יא אבל בבא המשיח להיות לכהן גדול על-הטבות העתידות במשכן הגדול והשלם אשר איננו מעשה ידים ואיננו מהבריאה הלזו:

י"ב הוא בא פעם אחת אל-הקדש לא בדם שעירים ועגלים כי אם-בדם נפשו וימצא פדות עולם:

י"ג ואם דם שעירים ופרים ואפר הפכה זרק על-הטמא וטהר את-בשרו ויקדשהו:

א' אַז אַמְרַתִּי הִנֵּה־בָּאֲתִי בְּמַגְלַת־סֹפֶר כְּתוּב עָלַי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהִי:
 ב' בְּאֶמְרוּ מֵרֹאשׁ זִבְחַ וּמִנְחָה וְעוֹלָה וְחֻטָּאָה לֹא חִפְצָתָ וְלֹא שְׂאֵלָתָ וְהֵם הֵמָּה הַמוֹבָאִים לְפִי הַתּוֹרָה:
 ט' אַז יֹאמֶר הִנֵּה־בָּאֲתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הַסִּיר אֶת־הָרֵאשִׁינָה לְמַעַן הֶקֶם אֶת־הַשְּׂנִיָּה:
 י' וּבְרִצּוֹן הִזָּה אֲנִי מִתְקַדְּשִׁים בְּקָרְבָן נֶפֶשׁ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הַקָּרִיב פֶּעַם אַחַת:
 י"א וְכֹל־כֹּהֵן עֹמֵד לְשֶׁרֶת יוֹם יוֹם וְלִהְיֶה קָרִיב פְּעָמִים שְׁנוֹת אֶת־הַזְּבָחִים הַהֵמָּה אֲשֶׁר אֵין בָּם מַעוֹלָם לְכַפֵּר עַל־חַטָּאִים:
 י"ב אֲבָל הוּא הַקָּרִיב זִבְחַ אֶחָד עַל־הַחַטָּאִים וַיִּשָּׁב לִימִין אֱלֹהִים עַד־עוֹלָם:
 י"ג וּמֵאֵז הוּא מִיַּחַל עַד־יִוָּשְׁתּוּ אֵיבּוֹי הַדָּם לְרַגְלָיו:
 י"ד כִּי בְּקָרְבָן אֶחָד הַשְּׂלִים אֶת־הַמְקַדְּשִׁים עַד־עוֹלָם:
 ט"ו וְגַם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יַעֲד־לָנוּ כְּזֹאת כִּי אַחֲרֵי אֲמָרוּ:
 ט"ז זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אִתְּם אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה נִתְתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקָרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה:
 י"ח יוֹסִיף יֹאמֶר וְלַעֲוֹנָם וְלַחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר־עוֹד:
 י"ט וּבְאֲשֶׁר יִשְׁשֶׁם סְלִיחָה לְאֵלָה אֵין מְקוֹם לְקָרְבָן עַל־הַחַטָּא:
 י"י עַל־כֵּן אֶחֱי בַּהֲיֹת לָנוּ בְּשִׁחוֹן לְבָא אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּדָם יְשׁוּעַ:
 כ' אֲשֶׁר חֲנֹף מִסְלָה חֲדָשָׁה לָנוּ מִסֵּלַת חַיִּים דְּרָךְ הַפְּרָכַת אֲשֶׁר בְּשָׂרוֹ הוּא:
 כ"א וּבַהֲיֹת לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל עַל־בֵּית הָאֱלֹהִים:
 כ"ב נִגְשָׁה בְּלֵב שְׁלֵם וּבְאִמּוּנָה אֲמֵן מִטְּהָרִים מִרְעִיּוֹן רַע בְּלַבְנוֹ אֲשֶׁר זָרַק עָלָיו וּבְשָׂרָנוּ אֲשֶׁר רָחַץ בְּמַיִם טְהוֹרִים:
 כ"ג וְנִשְׁמַר הַיָּטִב שְׁבוּעַת פִּינוּ עַל־דְּבַר תַּקְוַתָּנוּ וְלֹא נִרְךָ כִּי נֶאֱמַן הוּא הַמְּבַטִּיחַ:
 כ"ד וְנִתְבּוֹנְנָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְהַתְעוֹרֵר לְאַהֲבָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:
 כ"ה וְלֹא נִחְדַל מִבֵּא אֶל־קַהֲלָתָנוּ כְּדִרְךָ אֲנָשִׁים אַחֲרֵים מִפֶּם כִּי אִם־נוֹכִיחַ אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ וּמָה גַם־בְּרִאֲתָתְכֶם כִּי־קָרוֹב הַיּוֹם:
 כ"ו כִּי אִם־נִחְטָא בְּנֹדוֹן אַחֲרֵי אֲשֶׁר קִנִּינוּ דַּעַת הָאֱמֶת לֹא־יִשְׁאַר עוֹד קָרְבָן עַל־חַטָּאתָנוּ:
 כ"ז כִּי אִם־מְגוֹר מִפְּנֵי מִשְׁפָּט הַצָּפוּי נֶאֱשׁ קִנְיָה אֲשֶׁר תֵּאכַל צָרִים:
 כ"ח הָעֵבֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה יוֹמַת בְּלִי־חֻמְלָה עַל־פִּי שְׂנִים אוֹ־שִׁלְשָׁה עֲדִים:
 כ"ט הַתְּבוֹנְנֵי־נָא מִה־נוֹרָא הָעֹנֵשׁ אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עַל־רַמְסֵ בֶן־אֱלֹהִים וּמִטְמֵא דָם בְּרִית אֲשֶׁר נִקְדַּשׁ בּוֹ וּמִגְדָּה רֹחַ נְדִיבָה:
 ל' כִּי־יִדְעֵנוּ מִי הוּא הָאֱמֵר לִי נֶקֶם אֲנִי אֲשַׁלֵּם אֲמַר יְהוָה וַאֲמַר עוֹד כִּי יִדִּין יְהוָה עִמּוֹ:
 ל"א מִה־נוֹרָא לְנַפְל בְּיַד אֱלֹהִים חַיִּים:

ט"ז אִף כִּי־דָם הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הַקָּרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ בְּבַל־יְמוֹם לֹא־לְהִים יִטְהַר אֶת־לִבְכֶם מִן־מַעֲשִׂים אֲשֶׁר מוֹת בָּם לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהִים חַיִּים:
 ט"ח בְּעַבּוֹר זֹאת מְלֶאֶךָ מְלִיץ הוּא לְבְרִית הַחֲדָשָׁה וּמוֹתוֹ נִמְצָא לְכַפֵּרֶת הַפְּשָׁעִים תַּחַת הַבְּרִית הָרֵאשִׁינָה לְמַעַן יִשְׁיִגוּ בַּחִירֵי־יְהוָה אֶת־הַבְּטָחַת נַחֲלַת עוֹלָם:
 ט"ט כִּי בְּצוֹאֵת הַמִּנְחִיל יַחֲסֹר מוֹת הַמִּנְחִיל:
 י" וְצוֹאֵת הַמִּנְחִיל תִּקּוּם אִף אַחֲרֵי הַמּוֹת יַעַן אֵין לָהּ תִּקְוָה בְּחַיֵּי הַמִּנְחִיל:
 י"א וְלָכֵן גַּם־חֲנֻכַּת הַבְּרִית הָרֵאשִׁינָה לֹא נַעֲשְׂתָה בְּבַל־יָדָם:
 י"ב כִּי כְּאֲשֶׁר נֶאֱמַר כֹּל־מִצְחָה כְּפִי הַתּוֹרָה לְכֹל־הָעָם בְּיַד־מֹשֶׁה לְקַח דָּם עֲגָלִים וְשַׁעֲרִים עַם־מַיִם וְשָׁנִי תוֹלַעַת נְאוֹזֹב וַיִּזְרַק עַל־הַסֹּפֶר וְעַל־הָעָם:
 י"ג וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם־הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם אֱלֹהִים:
 י"ד וְכֵן עַל־הַמְּשָׁכָן וְעַל־כֹּל־כְּלֵי הַשְּׁרַת זָרַק אֶת־הַדָּם:
 י"ה וְכַמְעַט הַכֹּל לְפִי הַתּוֹרָה יִטְהַר בְּדָם וּבְבַלִּי שְׂפוֹךְ־דָּם אֵין סְלִיחָה:
 י"ו וְלָכֵן נִכּוֹן הָיָה לְטְהַר כְּזֹאת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּבְנִית הֵם לְאֲשֶׁר בְּמָרוֹם אֲבָל הַדְּבָרִים עֲצָמָם בְּמָרוֹם בְּזָבָחִים טוֹבִים מֵאֵלָה:
 י"ז כִּי לֹא בָא הַמְּשִׁיחַ אֶל־הַמְקַדֵּשׁ מַעֲשֵׂה יָדַיִם אֲשֶׁר תִּבְנִית הוּא לְמַקְדֵּשׁ אֱמֶת כִּי אִם־בָּא אֶל־עַצְם הַשְּׂמַיִם לְהַרְאוֹת עֵתָה בְּעַדְנוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:
 י"ח גַּם־לֹא לְהַקָּרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת כַּכֹּהֵן הַגָּדוֹל הַבָּא אֶל־הַקֹּדֶשׁ שְׁנָה בְּשָׁנָה בְּדָם לֹא־לוֹ:
 י"ט כִּי אִם־כֵּן הָיָה לוֹ לְהַתְעַנּוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת לְמַן הַנּוֹסֵד אַרְץ אִף עֵתָה בְּקֶץ הַדְּרוֹת נִגְלָה פֶּעַם אַחַת לְהַתֵּם הַטָּאוֹת בְּזִבְחַת נַפְשׁוֹ:
 כ' וְכַאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פֶּעַם אַחַת וְאַחֲרֵי־כֵן הַמְּשַׁפֵּט:
 כ"א כֵּן גַּם־הַמְּשִׁיחַ הַקָּרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פֶּעַם אַחַת לְשֹׂאת חַטָּא רַבִּים וּבְבַלִּי חַטָּאת יִרְאֶה שְׁנִית לְמַחֲכִים־לוֹ לְתַשׁוּעָה:

פּרָק י

א' כִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּהּ רַק צֵל טְבוֹת הַעֲתִידוֹת וְלֹא פְּנֵי עַצְם הַטְבוֹת הַהִנֵּה אֵין בְּכַחַחָ לְהַכִּין שְׁלֵם לְנַגְשִׁים בְּזָבָחִים הָאֵלָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ תְּמִיד שְׁנָה בְּשָׁנָה:
 ב' כִּי אִם־לֹא־כֵן הָיָה יַחֲדָלוּ מִתְקַרְבֶּם עוֹד כִּי אַחֲרֵי אֲשֶׁר הַשְּׁתֵּרוּ הָעֲבָדִים פֶּעַם אַחַת אֵין לָהֶם עוֹד מַחֲשַׁבַת הַחַטָּא:
 ג' אוּלָם בְּקָרְבָּנוֹת הָאֵלָה יִשְׁזַכֵּר לְחַטָּאִים שְׁנָה בְּשָׁנָה:
 ד' כִּי אֵין בְּדָם פָּרִים וְשַׁעֲרִים לְנִשְׂא חַטָּאִים:
 ה' עַל־כֵּן בָּבֹאוּ אֶל־תְּבַל אֲרֻצָּה אֲמַר זִבְחַ וּמִנְחָה לֹא חִפְצָתָ גּוֹף כּוֹנֵנַת לִי:
 ו' עוֹלָה וְחֻטָּאָה לֹא שְׂאֵלָתָ:

י"ב זכרו־נא ימים מקדם באשר ארו עיניכם ושוט שוטף
 צרה עבר עליכם:
 י"ג פעם הייתם לראנה מעני וקלס ופעם דאבה נפשכם
 לסבלות אחיכם ככם:
 י"ד כי נכמרו רחמיכם אל־מוסרי וְהוֹנַכְם הַגּוֹזֵל מִכֶּם
 הַנּוֹחֲתִים בְּטוֹב־לֵב בְּדַעְתְּכֶם כִּי קִנְיָן גָּדוֹל מִזֶּה
 יִשְׁ-לְכֶם בְּשָׂמִים הַעֲמֹד לְעַד:
 י"ה עַל־כֵּן אֶל־תִּשְׁלִיכוּ מִבְּטַחְכֶם כִּי שָׁכְרוּ הַרְבֵּה מֵאֵד:
 י"ו וְכִי גַם־הֵתוּחַלְתִּי נְכוּנָה לְכֶם בַּעֲבוּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ רְצוֹן
 אֱלֹהִים וְתִשְׁיִגּוּ אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּר לְכֶם:
 י"ז כִּי עוֹד מַעֲט־רַגַע וְהָבֵא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר:
 י"ח וְצִדִּיק בְּאִמּוּנָתוֹ יִהְיֶה וְאִם־יִסַּג אַחֲרָיִךְ לֹא־תִרְץ נִפְשִׁי
 בּוֹ:
 י"ט וְאִנְחָנוּ אִינְנוּ מִן־הַנְּסוּגִים אַחֲרָיִךְ לְאֲבֹדוֹן כִּי אִם־מִבְּנֵי
 אִמּוּנָה לְהַצִּיל אֶת־הַנֶּפֶשׁ:
 י"א בְּאִמּוּנָה מְתוּ כָל־אֵלֶּה וְלֹא רָאוּ אֶת־הַהִבְטָחוֹת
 בְּקִיּוּמָן כִּי אִם־מִרְחוֹק חָזוּ אֶתְּךָ וַיִּצְמִינּוּ וַיִּצְהָלוּ
 לְקַרְאֲתָן וַיִּזְדוּ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים הֵם בְּאַרְצָךְ:
 י"ב וְאֵלֶּה הָאִמָּרִים כְּזֹאת מוֹדִיעִים כִּי אֲרִץ אֲשֶׁר לָהֶם הֵם
 מִבְּקָשִׁים:
 י"ג וְאִם הָאֲרִץ הִיא אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּנָּה עֲלֶתָה עַל־לִבָּם
 הֲלֹא הִיא בְיָדָם לְשׁוּב אֵלֶיהָ:
 י"ד אוֹלָם טוֹבָה מִמֶּנָּה הִתְאוּוּ וְהִיא בְּשָׂמִי מַעַל וְעַל־כֵּן
 לֹא בּוֹשׁ הָאֱלֹהִים מִהֶם לְהִקְרָא אֱלֹהֵיהֶם וַיִּכְנֹן־לָהֶם
 עֵיר שְׂמָה:
 י"ה בְּאִמּוּנָה הַעֲלֵה אֲבָרְהָם אֶת־יִצְחָק בְּיוֹם מִסָּה וַיִּרְשׁ
 הַהִבְטָחוֹת הַקְּרִיב אֶת־יִחִידוֹ לְעֵלָה:
 י"ו אֲשֶׁר נֹאמַר עָלָיו כִּי בִי־צִחָק יִקְרָא לְךָ וְרַע:
 י"ז וּבְלִבּוֹ אָמַר כִּי תִשְׁיֵג יָד אֱלֹהִים לְהַקִּימוֹ מִן־הַמֵּתִים
 וְכֵן גַּם־הִשִּׁיבוּ אֵלָיו וַיְהִי לְמוֹפֵת:
 י"ח בְּאִמּוּנָה בָרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֲשׂוֹ וַיִּדְבַּר
 עַל־עַתְדֵיהֶם:
 י"ט בְּאִמּוּנָה בָרַךְ יַעֲקֹב בְּמֵתוֹ אֶת־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּח
 עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה:
 כ"ו בְּאִמּוּנָה הַזְכִּיר יוֹסֵף לְפָנָי מוֹתוֹ אֶת־צֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּצֵאוּ עַל־אֲדוֹת עֲצֻמוֹתָיו:
 כ"ז בְּאִמּוּנָה נִצְפַן מֹשֶׁה שְׁלֹשָׁה יָרְחִים עַל־יָדַי אֲבוֹתָיו
 בְּהוֹלִדוֹ כִּי רָאוּ כִּי־טוֹב הֵיָלֵד וְלֹא יָרְאוּ מִדַּת הַמֶּלֶךְ:
 כ"ח בְּאִמּוּנָה מֵאֵן מֹשֶׁה בְּגִדְלוֹ לְהִקְרָא בֵּן לְבַת־פְּרַעֲזָה:
 כ"ט וַיִּבְחָרְלוּ לְהַתְעַנּוֹת עִם־עַם אֱלֹהִים מִהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי
 הַחֲטָא בִימֵי חִלְדָּה:
 ל"ו וְאֶת־חֲרֻפְתּוֹ כְּחֲרַפַּת הַמִּשְׁיַח חָשַׁב לְעֲשׂוֹ גָדוֹל
 מֵאֲצֻרוֹת מִצְרַיִם כִּי צָפָה אֶל־הַגִּמּוֹל:
 ל"ז בְּאִמּוּנָה עָזַב אֶת־מִצְרַיִם וְלֹא יָרָא מִחַמַּת מִלְכָּה כִּי
 נִשְׂא אֶת־נַפְשׁוֹ אֵלָיו כְּרָאָה אֹתוֹ אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יָרְאוּ:
 ל"ח בְּאִמּוּנָה עָשָׂה אֶת־הַפֶּסַח וַנִּתּוֹן אֶת־הַדָּם עַל־הַבְּתָרִים
 לְבַלְתִּי יִגַע בָּם הַמִּשְׁחִית אֶת־הַבְּכֹרִים:
 ל"ט בְּאִמּוּנָה הִלְכוּ בְיַם־סוּף כְּמוֹ בִּיבְשָׁה וְהַמִּצְרַיִם הִלְכוּ
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁקַעוּ:
 מ"ו בְּאִמּוּנָה נָפְלוּ חַמּוֹת יְרִיחוֹ בְּהִסָּב אֶתְּךָ שְׁבַעַת יָמִים:
 מ"ז בְּאִמּוּנָה לֹא אֲבָדָה רַחֲב רְחֹב הַזּוֹנָה עִם־בְּנֵי בְלִיעֵל כְּאֲשֶׁר
 אֶסְפָּה אֶת־הַמְּרַגְלִים אֶל־בֵּיתָה בְּשָׁלוֹם:
 מ"ח וְיָמָּה אָמַר עוֹד הֲלֹא תִקְצַר־לִי הָעֵת כִּי־אֶסְפַּר מִדְּבָרֵי
 גִדְעוֹן בְּרַק שְׁמִשׁוֹן וַיִּפְתַּח דָּוִד שְׁמוּאֵל וְהַנְּבִיאִים:
 מ"ט אֲשֶׁר בְּאִמּוּנָה כָּבְשׁוּ מַמְלָכוֹת פָּעֵלוּ צְדָקוֹת הַשִּׁיגוֹ
 הַבְּטָחוֹת וְסָכְרוּ פִי אֲרִיזוֹת:
 נ"ו כִּבּוֹ חַמַּת אֵשׁ נִמְלְטוּ מִפִּי חֲרָב מִצְּאוֹ אוֹזֵן לָהֶם מִתּוֹךְ
 רַפְיוֹנָם עֲשׂוּ חֵיל בְּמִלְחָמָה וַיִּגְיִסוּ מִחַנּוֹת זָרִים:
 נ"ז נִשְׂיָם מִצְּאוֹ אֶת־מַתִּיָּהוּן כִּי קָמוּ מִן־הַמֵּתִים וְרַבִּים
 הַתְעַנּוּ וְלֹא מִצְּאוֹ פְּלִיטָה לְמַעַן יָקוּמוּ בְּיוֹם הַתְּקוּמָה
 בְּיָתֵר עוֹ:
 נ"ח מִקְצוֹתֵם נִשְׂאוּ קְלוֹן וּמִהֲלָמוֹת וְגַם־כְּפָלִים וּכְלָאִים:

זכרו־נא ימים מקדם באשר ארו עיניכם ושוט שוטף
 צרה עבר עליכם:
 פעם הייתם לראנה מעני וקלס ופעם דאבה נפשכם
 לסבלות אחיכם ככם:
 כי נכמרו רחמיכם אל־מוסרי וְהוֹנַכְם הַגּוֹזֵל מִכֶּם
 הַנּוֹחֲתִים בְּטוֹב־לֵב בְּדַעְתְּכֶם כִּי קִנְיָן גָּדוֹל מִזֶּה
 יִשְׁ-לְכֶם בְּשָׂמִים הַעֲמֹד לְעַד:
 עַל־כֵּן אֶל־תִּשְׁלִיכוּ מִבְּטַחְכֶם כִּי שָׁכְרוּ הַרְבֵּה מֵאֵד:
 וְכִי גַם־הֵתוּחַלְתִּי נְכוּנָה לְכֶם בַּעֲבוּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ רְצוֹן
 אֱלֹהִים וְתִשְׁיִגּוּ אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּר לְכֶם:
 כִּי עוֹד מַעֲט־רַגַע וְהָבֵא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר:
 וְצִדִּיק בְּאִמּוּנָתוֹ יִהְיֶה וְאִם־יִסַּג אַחֲרָיִךְ לֹא־תִרְץ נִפְשִׁי
 בּוֹ:
 וְאִנְחָנוּ אִינְנוּ מִן־הַנְּסוּגִים אַחֲרָיִךְ לְאֲבֹדוֹן כִּי אִם־מִבְּנֵי
 אִמּוּנָה לְהַצִּיל אֶת־הַנֶּפֶשׁ:

פרק יא

וְהָאִמּוּנָה מִבְּטַח־עַז בְּדָבָר חֲכָנוּ לוֹ דָּבָר בַּחוּן בְּלֵב
 וְלֹא תִשׁוּרְנוּ עֵינַי:
 כִּי כְּזֹאת נִתְּנָה עֲדוּת לְזִקְנִים מִדּוֹר דּוֹר:
 בְּאִמּוּנָה נִבְיָן כִּי בְּדָבָר אֱלֹהִים נַעֲשׂוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ וְכִי
 הַנְּמַצְאִים לְעֵינֵינוּ לֹא מִחִמָּר קִדְמוֹנֵי נִבְרָאוּ:
 בְּאִמּוּנָה הִבִּיא הַכֵּל קָרְבַּן מִנְחָה לְאֱלֹהִים מִנְחָה טוֹבָה
 מִמִּנְחַת קִיָּן אֲשֶׁר עַל־יְדֵיהָ נִתְּנָה לוֹ עֲדוּת כִּי צִדִּיק הִיָּה
 בְּהָעִיד אֱלֹהִים עַל־מִנְחָתוֹ וְעַל־פִּיהָ עוֹדְנוּ דוֹכֵב אַחֲרֵי
 מֵתוֹ:
 בְּאִמּוּנָה לָקַח חַנוּךְ מִבְּלִי רְאוּת מוֹת וַאִינְנוּ כִּי־לָקַח
 אֹתוֹ אֱלֹהִים וּבְטָרָם הִלְקָחוּ נִתְּנָה לוֹ עֲדוּת כִּי
 אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ:
 וּבְלֹא אִמּוּנָה לֹא־יִיכַל אִישׁ לְהַפִּיק רְצוֹן מֵאֱלֹהִים כִּי
 הָבֵא לְפָנָי אֱלֹהִים עָלָיו לְהִאָּמֵן כִּי הוּא יֵשׁ וּמִשְׁלָם
 גִּמּוֹל לְדֹרְשָׁיו:
 בְּאִמּוּנָה עָשָׂה נֹחַ אֶת־הַתְּבֵבָה וַיִּצַּל אֶת־בֵּיתוֹ כִּי יָרָא
 הִיָּה אֶת־אֱלֹהֵיו אֲשֶׁר הִזְהִירוֹ עַל־הַעֲתִידוֹת טָרָם כְּאוֹ
 וְעַל־פִּיהָ הִרְשִׁיעַ אֶת־הָאָרֶץ וַיְהִי לְיֹרֵשׁ הַצְּדָקָה
 בְּאִמּוּנָתוֹ:
 בְּאִמּוּנָה שָׁמַע אֲבָרְהָם כְּאֲשֶׁר נִקְרָא לְלֶכֶת אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר עַתֵּד לְרִשְׁתָּהּ וַיִּלְךְ בְּבִלְי־דַעַת אָנָּה הוּא כָּא:
 בְּאִמּוּנָה הַתְּגוּרָר בְּאַרְצָה הַנְּתוּנָה לוֹ כְּבְּאַרְצָה נְכַרְיָה
 וַיִּשָּׁב בְּאֵהָלִים הוּא וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב יוֹרְשֵׁי הַהִבְטָחָה
 עִמוֹ:
 כִּי־חִכָּה לְעֵיר אֲשֶׁר יִסוּד עוֹלָם לָהּ וְאֲשֶׁר בּוֹנָה וְעָשָׂה
 הוּא הָאֱלֹהִים:
 בְּאִמּוּנָה גַם־שָׂרָה הִחְלִיפָה־כַּחַת לְהַזְרִיעַ וַתִּלְדֵּ אַחֲרֵי
 בְּלָתָה עַקֵּב אֲשֶׁר חֲרָצָה כִּי הַמְּבֻטָּח נִאָּמֵן הוּא:
 וְעַל־כֵּן מֵאֲחָד הַהוּא הַקְּרוֹב לְמוֹת נוֹלְדוֹ כְּכּוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לְרַב וְכַחוּל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתַּי הֵם אֲשֶׁר לֹא
 יִסְפַּר:

י"ח כי הנה לא באתם אל-ה' אשר תגע בו יד וראש אשר תלהט אתו ולא אל-ענן וערפל נרעש:
 י"ט ולא לקול שופר וקול דברים אשר שמעו שאלו לבלתי יוסף דבר עמם:
 כ כי קשתה עליהם המצנה מנשא לאמר נאף גם-בהמה תגע בהר סקל תסקל או-ירה תירה בחצים:
 כ"א ומה-נורא הנה המחזה עד שגם משה אמר פחד קראני ורעדה:
 כ"ב כי אם-באתם אל-ה' ציון אל-עיר אל הי אל-ירושלים העליונה ואל-רבות צבא מלאכים:
 כ"ג ואל-עדת הבכורים אשר המה בכתובים בשמים ואל-אלהים שפט הכל ואל-רוחות הצדיקים אשר נעשו שלמים:
 כ"ד ואל-ישוע מליץ לברית חדשה ואל-דמו הנזקק אשר קול קריאתו טוב מקול דמי הכל:
 כ"ה השמרו לכם פן-תסורו מן-הדבר בכם כי אם-לא נמלטו הסרים מן-מזהירם בארץ איה נמלט אנחנו אם נסור מן-מזהירנו משמים:
 כ"ו אשר קלו אז הרעיש את-הארץ ועתה הגד לאמר עוד אחת מעט היא ואני מרעיש לא לבד את-הארץ כי אם-גם את-השמים:
 כ"ז ומה שאמר עוד אחת מעט הוא מגיד חליפת-כל אשר ימוט מן-הרעש בדבר נברא רק לזמנו ואשר לא ימוט מן-הרעש יעמד לעד:
 כ"ח לכן בהיות לנו מלכות אשר לא תמוט נבואה בתודה ונעבדה את-האלהים לרצון לו באימה וביראה:
 כ"ט כי אלהינו אש אכלה הוא:

פרק יב

א לכן גם-אנחנו אחרי אשר המון עדים כאלה עטרים אתנו פעננים מסביב נשליכה ממנו כל-משא וחטא אשר יגדרו בעדנו תמיד ועל-גב תוחלת גרוצה במרוץ הערוף לפנינו:
 ב ועינינו אל-ישוע צור אמונתנו הגמר עלינו אשר בעבור השמחה הזרועה לו נשא עץ סבלו ואת-החרפה בזה וישב לימין כסא האלהים:
 ג התבוננו אליו אשר-נשא תגרה כזאת מיד החטאים בנפשו פן-תתפרו ועיפה נפשכם:
 ד עד-כה עוד לא קמתם להלחם בחטא עד-הדם:
 ה ותשפחו את-התוכחה אשר נוכחתם בכנים לאמר מוסר יהנה בני אל-תמאס ואל-תקץ בתוכחתו:
 ו כי את אשר-יאהב יהנה יוכיח ויכאיב את-בן ירצה:
 ז אם-תשאו את-מוסרו הוא לאות כי עיני אלהיכם עליכם בכנים כי מי הוא הבן אשר אביו לא יסרנו:
 ח אפס אם-תהיו באין-מוסר אשר הוא מנת פלם הלא זרים אתם ולא בכנים:
 ט הן יש-לנו אבות בשרנו אשר יסרונו ונירא מפניהם אף כיעלנו להפגע מפני אבי הרוחות למען חיה נחיה:
 י והמה יסרונו לימים מעטים פטוב בעיניהם אף הוא לטוב לנו לתת-לנו חלק בקדשו:
 י"א וכל-מוסר לא ימצא לששון בעתו כי יוסף עצב עמו אף אחר-כן יתן פרי שלום לאשר יצרפו בו לצדקה:
 י"ב על-כן חזקו ידים רפות וברפים כשלות אמצו:
 י"ג וישרו מסלות לרגליכם לבלתי תקע כף רגל הצלע כי אם-תרכא:
 י"ד בקשו שלום עם-כל-אדם וקדשה אשר מבלעדיה לא-ייראה איש את-האדון:
 י"ה השמרו לכם פן-יגרע איש מחסד אלהים פן-יש בכם שרש פרה ראש ולענה וחללו בו רבים:
 י"ז פן-יהיה בכם איש זנה וחלל פעשו אשר מכר את-בכרתו בעד גזיד עדשים:
 י"ח הלא ידעתם כי חפץ אחר-כן לרשת את-הברכה ושמע לא היה לו נאף כפי-בקש בדמעה לא מצא מקום לתשובתו:

פרק יג

א שמרו אהבת אחים ביניכם תמיד:
 ב ואל-תשפחו מהכניס ארחים מאהבה פי באהבה זו יש אשר בכל-ידעת הכניסו מלאכים את-בתיהם:
 ג זכרו את-האסירים כמו אם-אתם אסורים עמם ואת-הנלחצים כאשר גם-אתם עמם בכשר אחר:
 ד קדש תהיה האישות לכל-איש מכם לא תחללו את-יצוע איש ואת-זנים ונאפים ישפט אלהים:
 ה הרחיקו דרככם מאהבת כסף ושמחו בדי חלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך:
 ו על-כן נבטח ונאמר יהנה לי בעזרי לא אירא מה-יעשה לי אדם:
 ז זכרו את-מאשריכם אשר-הגידו לכם דבר האלהים בינו לתכלית דרכם ולכו באמונתם:
 ח ישוע המשיח הנו הוא אמתל והוא היום והוא לעולם ועד:
 ט אל-תמוטו מפני תורת שנות ונרות כי טוב ללב אשר חסד יסעדנו לא חקי מאכלים חקים לא-טובים לבעליהם:

ז' נסקלו באבנים גררו במגרות נצרפו במסה והוציאו נפשם לטבחת חרב נעו בעורת כבשים ועזים ונמגו בחסר כל בלחץ במצוק:
 ז"ח והארץ לא שנה להם תעו במדבר בהרים במערות ובמחילות עפר:
 ז"ט וכל-אלה עדות להם על-אמונתם ולא ראו את-ההבטחות בקיומן:
 ח' יען הכין אלהים לנו את-הטוב מקדם לבלתי יגיעו הם לכל-תכליתם מבלעדינו:

פרק יב

א לכן גם-אנחנו אחרי אשר המון עדים כאלה עטרים אתנו פעננים מסביב נשליכה ממנו כל-משא וחטא אשר יגדרו בעדנו תמיד ועל-גב תוחלת גרוצה במרוץ הערוף לפנינו:
 ב ועינינו אל-ישוע צור אמונתנו הגמר עלינו אשר בעבור השמחה הזרועה לו נשא עץ סבלו ואת-החרפה בזה וישב לימין כסא האלהים:
 ג התבוננו אליו אשר-נשא תגרה כזאת מיד החטאים בנפשו פן-תתפרו ועיפה נפשכם:
 ד עד-כה עוד לא קמתם להלחם בחטא עד-הדם:
 ה ותשפחו את-התוכחה אשר נוכחתם בכנים לאמר מוסר יהנה בני אל-תמאס ואל-תקץ בתוכחתו:
 ו כי את אשר-יאהב יהנה יוכיח ויכאיב את-בן ירצה:
 ז אם-תשאו את-מוסרו הוא לאות כי עיני אלהיכם עליכם בכנים כי מי הוא הבן אשר אביו לא יסרנו:
 ח אפס אם-תהיו באין-מוסר אשר הוא מנת פלם הלא זרים אתם ולא בכנים:
 ט הן יש-לנו אבות בשרנו אשר יסרונו ונירא מפניהם אף כיעלנו להפגע מפני אבי הרוחות למען חיה נחיה:
 י והמה יסרונו לימים מעטים פטוב בעיניהם אף הוא לטוב לנו לתת-לנו חלק בקדשו:
 י"א וכל-מוסר לא ימצא לששון בעתו כי יוסף עצב עמו אף אחר-כן יתן פרי שלום לאשר יצרפו בו לצדקה:
 י"ב על-כן חזקו ידים רפות וברפים כשלות אמצו:
 י"ג וישרו מסלות לרגליכם לבלתי תקע כף רגל הצלע כי אם-תרכא:
 י"ד בקשו שלום עם-כל-אדם וקדשה אשר מבלעדיה לא-ייראה איש את-האדון:
 י"ה השמרו לכם פן-יגרע איש מחסד אלהים פן-יש בכם שרש פרה ראש ולענה וחללו בו רבים:
 י"ז פן-יהיה בכם איש זנה וחלל פעשו אשר מכר את-בכרתו בעד גזיד עדשים:
 י"ח הלא ידעתם כי חפץ אחר-כן לרשת את-הברכה ושמע לא היה לו נאף כפי-בקש בדמעה לא מצא מקום לתשובתו:

י' יִשְׁלַנוּ מִזִּבְחַת אֲשֶׁר לְאָכַל מֵעֲלֵיו אִין מִשְׁפֵּט לְמִשְׁרָתִי
הַמִּשְׁכָּן:

יא כִּי־פָגַרְי הַזִּבְחִים אֲשֶׁר דָּמָם הוֹבֵא אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּיַד
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְכַפֵּר עֲוֹן נִשְׂרָפוּ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה:

יב בְּעֶבֶר זֹאת גַּם־יִשׁוּעַ לְאֲשֶׁר יִקְדֹשׁ אֶת־הָעֶם בְּדָמוֹ
עֲנֵה מִחוּץ לְשַׁעַר:

יג עַל־כֵּן נִצְאָה־נָא אֵלָיו אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וְנִשְׂא
אֶת־חַרְפָּתוֹ:

יד פֹּה אִין־לָנוּ עִיר עֹמֶדֶת לְעַד אִף הָעִיר הַעֲתִידָה אָנוּ
מִבְּקָשִׁים:

טו וְעַתָּה נִקְרִיב עַל־יָדוֹ זִבְחֵי תוֹדָה לְאֱלֹהִים תָּמִיד הֲלֹא
הֵם פָּרִי שְׂפָתֵינוּ הַנִּתְּנוֹת תוֹדָה לְשִׁמּוֹ:

טז אִף לְגַמְל־טוֹב וּלְפֹזֵר לְאֲבִיוֹנִים אֶל־תִּשְׁכַּחוּ
כִּי־זִבְחִים כְּאֵלֶּה הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ לְאֱלֹהִים:

יז שִׁמְעוּ אֶל־מְאֻשְׁרֵיכֶם וְהַכְּנֵעוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־שִׁקְדִים הֵם
עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כְּעַמְדִים לְתַת דִּין וְחִשְׁבוֹן בְּעֶבֶר יַעֲשׂוּ
כְּזֹאת בְּחֻדְוָה וְלֹא בְּאֲנָחָה כִּי לֹאא כֵּן לֹא־טוֹב לָכֶם
הַדְּבָר הַזֶּה:

יח הַתְּפַלְלוּ עֲלֵינוּ כִּי־יִדְעֵנוּ מֵאֵד כִּי נִכוֹן לִבְנוֹ וְלִהְתְּהַלֵּךְ
בְּמִישְׁרִים תָּמִיד כָּל־חַפְצֵנוּ:

יט וּבַחֲפֹץ יִתֵּר אָנִי שְׂאֵל מֵעַמְכֶם לַעֲשׂוֹת זֹאת לְבַעֲבוֹר
יִתֵּן לִי לְשׁוֹב אֲלֵיכֶם עַד־מְהֵרָה:

כ וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר בְּדָם בְּרִית עוֹלָם הַקִּים
מִן־הַמֵּתִים אֶת־רַעַה הַצֵּאן הַגָּדוֹל אֶת־יִשׁוּעַ אֲדִנְיָנוּ:

כא הוּא יְכוֹנֵן אֶתְכֶם בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב לְמַלֵּא אֶת־חַפְצוֹ
וְיַפְעַל עִמָּכֶם כְּטוֹב בְּעֵינָיו בְּיַד־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:

כב וְאָנִי שְׂאֵל מֵעַמְכֶם אַחֵי שְׂאוּ־נָא דְבָרֵי מוֹסְרֵי כִּי־מַעֲט
מִזְעַר כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם:

כג וְדַע כִּי טִימֹתִיּוֹס אַחֵינוּ יִצְאָ לְחַפְשֵׁי וְאִם־יָבֵא בְּקֶרֶב
הַיָּמִים אֲרָאָה אֶתוֹ אֶת־פְּנֵיכֶם:

כד שְׂאֵלוֹ לְשִׁלּוֹם כָּל־מְאֻשְׁרֵיכֶם וְכָל־הַקְּדוֹשִׁים וְאֵלֶּה
אֲשֶׁר מְאִיטְלִיא פְּקָדִים לְשִׁלּוֹם לָכֶם:

כה הַחֲסֹד עִם־כָּלְכֶם אָמֵן: